

[Henry Christensen.]

disse forhold, ikke forholdet vedrørende de dækningsløse checks, og det må jeg gå ud fra ikke har været udenrigsministeriet bekendt. Men det var i hvert fald kendt for dommeren, og han gav altså udtryk for, at det var blevet tilgivet, altså også tilgivet i ministeriet.

Hvad det sidste forhold angår, pengelån af folk, „hvis interesser De varetog i udlandet“, nævnte den højtærede statsminister, at i så henseende var udenrigsministeriet kun bekendt med ét tilfælde, tilfældet fra 1952, lånet på de 1 200 kr. Den højtærede statsminister oplyste os imidlertid ikke om de nærmere omstændigheder derved, specielt ikke om en ting, som jeg mener må spille en afgørende rolle for bedømmelsen heraf, nemlig dette: var det et lån af personer, hvis handelsmæssige interesser sorterede under Blechingberg, eller hidrørte lånet fra personer, som hverken forretningsmæssigt eller på anden måde havde med udenrigsministeriet, specielt Blechingberg, at gøre? Hvis det første nemlig er tilfældet, er det klart, at forholdet må anses for langt grovere, end hvis det ikke er tilfældet. Hvis det virkelig forholder sig således, som dommeren altså er gået ud fra, at det drejer sig om lån af folk, hvis interesser Blechingberg varetog, er det jo klart, at der heri ligger en overmåde stærk tilskyndelse til den allerhøjeste agtpågivenhed ved anbringelse af en person inden for udenrigstjenesten eller inden for forsvaret i vort land. Alt dette vidste ministeriet eller burde ministeriet, sådan som vi må opfatte sagen, dengang vide.

Jeg vil gerne stille et yderligere spørgsmål — det har vel ikke ud fra parlamentariske hensyn en absolut afgørende betydning, men det er alligevel af betydning for vurderingen af den højtærede udenrigsministers henvisning til, at der var nogle forhold, som ikke var ham personligt bekendt, men var kendt af udenrigsministeriets direktør eller folk i udenrigsministeriet — og det går ud på følgende: alle sådanne forhold, som man i dag erkender må komme i betragtning, når man skal vurdere, hvilke kvalifikationer en embedsmand har i henseende til placering i stillinger inden for tjenesten, var alle sådanne

forhold ikke netop dem, der var ført på kortet, det dossier, som jeg forstår eksisterer i udenrigsministeriet for de dér ansatte personer? Og én ting til: inden en afgørelse træffes om, hvorvidt en af de udenrigsministerielle embedsmænd skal forflyttes fra det ene sted til det andet, specielt naturligvis når de skal flyttes til udlandet, er det så ikke netop bl. a. de oplysninger, der lægges til grund, eller som hører til de omstændigheder, der må gå ind i vurderingen?

Ud over de forhold, jeg allerede har nævnt, var der Blechingbergs almindelige forhold. Man var kendt med de almindelige økonomiske vanskeligheder, han havde haft. Man henviser til, at disse var blevet eller var blevet fortalt bragt i orden, bl. a. i kraft af støtte fra venner. Hvilke undersøgelser foretog man af, om dette virkelig var tilfældet? Var det bare en almindelig oplysning, man havde fået af Blechingberg, eller beroede den på en undersøgelse af de pågældende omstændigheder, inden man benyttede den som grundlag for at handle, som man gjorde? Det var endvidere kendt — det fremgår yderligere af de lægeundersøgelser og psykiatriske undersøgelser, der har været foretaget, og som er tilknyttet byrettens dom — at gennem de senere år havde Blechingberg i betydelig grad været forfalden til drukkenskab, afgjort et af de forhold, som måtte opfordre til den allerstørste forsigtighed, når det drejede sig om at anbringe den pågældende i en stilling som den, hvori han blev anbragt.

Der er endnu et forhold, som jeg finder det nødvendigt at hæfte sig ved. Det er forholdet i Polen fra december 1953, da Blechingberg var på tjenesterejse til Warszawa. De oplevelser, han havde dernede, hørte til de forhold, ved hvis behandling i byretten man lukkede dørene; noget af det er dog blevet refereret i de åbne retsmøder. Det forekommer mig i hvert fald, at der her var afgørende forhold, som måtte have vakt mistanke på det pågældende tidspunkt. Det er jo nok vanskeligt at komme nærmere ind på denne episode med de kun delvise oplysninger, vi har, men det var i hvert fald allerede ud fra det, vi ved, en episode af en sådan art, at den nok måtte kunne give anledning til både overraskelser og forskrækkelser ikke blot